

Motion till riksdagen 2010/11:K237

av Jan Lindholm (MP)

Nordisk konsekvensanalys

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta hänsyn till nordiska effekter när nya lagar stiftas.

Bakgrund

Inom Nordiska rådets arbete redovisas ofta olika problem som uppstår för personer, företag och föreningar som i sin vardag eller i sin verksamhet agerar över de nordiska gränserna. Det läggs idag ner rätt stora krafter på att minimera dessa problem, och regeringen har till och med tillsatt en arbetsgrupp som arbetar med den typen av frågor. De nordiska samarbetsministrarna anser att frågan har hög prioritet.

Tyvärr inträffar det emellertid ibland att de nordiska parlamenten vid ny lagstiftning, troligen utan avsikt, skapar nya hinder. Det kan ibland kanske vara ofrånkomligt men säkert inte alltid. I Finland åtföljs alla förslag till lagstiftning av en beskrivning av hur förslaget förhåller sig till korresponderande lagar i övriga nordiska länder. Syftet är att skapa medvetenhet om vilka problem det kan ge. Ett liknande förslag har förts fram i det danska Folketinget, tyvärr utan att antas. Samma öde har förslaget hittills drabbats av i Sverige.

Förslag till åtgärd

Regeringens olika förslag till riksdagen bör när så är nödvändigt föregås av en granskning i Lagrådet. Om det är för tungrovt att alla lagförslag omfattas av en granskning enligt den finska modellen skulle det vara möjligt att tillföra en passus i Lagrådets uppdrag om att vid all lagstiftning som passerar dess granskning göra en analys av eventuella nordiska effekter. I Lagrådets ytt-

Fel! Okänt namn på

rande skulle det då kunna bifogas kommentarer om huruvida det föreslagna har någon inverkan på möjligheten för individer, företag och andra aktörer att verka över de nordiska gränserna.

Syftet skulle enbart vara att uppmärksamma riksdagen på möjliga nya hinder och besvärande konsekvenser för att kanske förebygga onödigt arbete för myndigheterna i ett senare skede. Formerna för att analysera och informera om sådana effekter kanske kan ske på annat sätt, men problemet eller risken vid ny lagstiftning bör få en lösning.

Stockholm den 21 oktober 2010

Jan Lindholm (MP)